

Dodatečně anon.
v souladu s Úř.

13. 11. 2015
MLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 16. 11. 2015
podpis: *[Podpis]*

MVCRP013F2L3

V Praze dne 10. listopadu 2015
Č. j.: MV-71557-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0425 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

...r, nar., Le Fayoum – Egypt, (dále též „žadatel“), státní občan Egypta, trvale bytem zastoupený
advokátem se sídlen

rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 30. 3. 2015, č. j. VS-866/835.3/2-2007, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Prostřednictvím Úřadu Městské části Praha 1 žadatel podal žádost o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt mu byl na území České republiky povolen dne 19. 2. 1998 za účelem sloučení s manželkou, státní občankou České republiky, s níž se rozvedl v roce 2011. V témže roce uzavřel druhé manželství, a to se státní občankou Egypta. Je otcem tří dětí, první dvě se narodily z prvního manželství a jsou českými státními občany, nejmladší dítě se narodilo ze stávajícího manželství a je státním občanem Egypta. Dle vyjádření žadatele mají manželka i jejich dítě na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 30. 7. 2014 bylo řízení o předmětné žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a žadatel byl vyzván k předložení dokladů nezbytných k projednání jejich žádosti. V souladu s § 47 správního řádu byl žadatel zároveň

informován o zahájení řízení a byl rovněž poučen o svých procesních právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

V návaznosti na shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí byl žadatel dopisem Ministerstva vnitra ze dne 27. 10. 2014 vyzooměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žadatel svého práva využil a po předchozí dohodě se dne 18. 11. 2014 dostavil na Ministerstvo vnitra. Při jednání sdělil, že je mu obsah spisu znám, a nemá tudíž zájem do něj nahlédnout. Dále uvedl, že žije v České republice již 19 let a má dvě děti, které jsou občany České republiky.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo následující.

Ze správního spisu vyplývá, že jde v pořadí o čtvrtou žádost jmenovaného o udělení státního občanství České republiky. O jeho první žádosti bylo pravomocně rozhodnuto dne 27. 5. 2008 ve spojení s rozhodnutím ministra vnitra o rozkladu. Této žádosti nebylo vyhověno z důvodu nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Druhé žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nebylo vyhověno rozhodnutím Ministerstva vnitra, jež nabylo právní moci dne 22. 4. 2010, a to z důvodu nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. d) a písm. e) zákona o státním občanství. Ze stejných důvodů nebylo rozhodnutím Ministerstva vnitra, které nabylo právní moci dne 13. 10. 2012, pak vyhověno ani další žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství vzhledem k tomu, že trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen dne 19. 2. 1998.

Podmínku pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství žadatel již neprokazuje, neboť se v daném případě v této spojitosti uplatní přechodná úprava obsažená v § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2014. Dle citovaného ustanovení se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů s tím, že pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Žadatel splňuje též podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, neboť dle výpisu z Rejstříku trestů ze dne 30. 3. 2015 nebyl v posledních pěti letech odsouzen za trestnou činnost.

Splnění podmínky znalosti českého jazyka uvedené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, podle kritérií vyhlášky č. 137/1993 Sb. žadatel před Úřadem Městské části Praha 1 neprokázal. Jeho ústní komunikace v českém jazyce byla bez problémů, žadatel si však neosvojil znalost čtení a psaní v českém jazyce. O prominutí splnění této podmínky požádal současně s podanou žádostí s tím, že rozumí a mluví velmi dobře, avšak z důvodu rozdílného písma používaného v arabštině není schopen ani psát ani číst v českém jazyce. Dle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství může Ministerstvo vnitra z důvodů hodných zvláštního zřetele splnění této podmínky prominout.

Jak bylo již v minulém řízení prokázáno, žadatel nespĺňuje též podmínku podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť řádně neplnil povinnost vyplývající z právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky. Dle stanoviska cizinecké policie ze dne 9. 5. 2012 nejméně 2 roky nežil na adrese hlášeného trvalého pobytu Horní Rokytňany, aniž by nahlásil změnu místa pobytu ve smyslu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Tuto skutečnost prokazuje též stanovisko Obecního úřadu Horní Rokytňany ze dne 9. 3. 2012, dle něhož se od rozvodu svého prvního manželství v obci nezdržoval, přičemž po celou dobu svého přihlášení žil s rodinou v Praze a do obce jezdil jen na návštěvu rodičů své bývalé manželky. Pro uvedené skutečnosti žadatel tak nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Rovněž splnění této podmínky může Ministerstvo vnitra z důvodů hodných zvláštního zřetele prominout s odkazem na § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Na základě vyhodnocení všech shromážděných podkladů dospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že žadateli nespĺnění podmínek podle § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství nepromine. Přitom vzalo Ministerstvo vnitra v úvahu předně skutečnost, že žadatel současně nespĺnil dvě zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky.

V případě nespĺnění podmínky týkající se prokázání znalosti českého jazyka, přihlédlo Ministerstvo vnitra k tomu, že osvojení znalosti českého jazyka na dostatečné úrovni žadateli nebrání věk, zdravotní stav či jiná překážka, kterou by bylo možno vyhodnotit jako okolnost hodnou zvláštního zřetele ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Žadatelův, již v minulém řízení proklamovaný záměr zdokonalit se v českém jazyce, dosud nebyl naplněn. Pokud jde o porušování povinností vyplývajících ze zákona č. 326/1999 Sb., Ministerstvo zohlednilo, že přestože žadatel již situaci napravil změnou adresy hlášené adresy svého

skutečného pobytu v Praze, svoji povinnost hlásit svůj faktický pobyt, porušoval po delší dobu. Důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí splnění této podmínky žadateli Ministerstvo vnitra neshledalo. Zároveň byl vzat zřetel na skutečnost, že žadatel v rozporu s § 50 odst. 2 správního řádu Ministerstvu vnitra neposkytl potřebnou součinnost, když nepředložil veškeré požadované podklady.

S odkazem na výše uvedené pokládá Ministerstvo vnitra za potřebné poskytnout žadateli delší dobu, aby správní orgán přesvědčil, že bude dbát svých zákonných povinností a zároveň si osvojí znalost českého jazyka na úrovni požadované vyhláškou č. 137/1993 Sb.

Z výše uvedených důvodů Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 30. 3. 2015, č.j.: VS-866/835./2-2007, žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které žadatel převzal dle dokladu o doručení dne 2. 4. 2015, podal prostřednictvím právního zástupce v zákonné lhůtě rozklad, k němuž byly připojeny přílohy (potvrzení správy sociálního zabezpečení a finančního úřadu ke společnosti s.r.o., přípis žadatele Ministerstvu vnitra ze dne 19. 8. 2014 a přehled vyplacených dávek sociální podpory z roku 2015).

K nesplněné podmínce stanovené v 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, jež nebyla prvoinstančním orgánem prominuta, žadatel namítá, že jde již o jeho čtvrtou žádost o udělení státního občanství, přičemž v řízení o jeho první žádosti znalost českého jazyka prokázal, plyně česky hovoří a mluvenému slovu skvěle rozumí. Připustil, že má nedostatky ve čtení a v písemné komunikaci v českém jazyce, zapříčiněné rozdílným typem písma užívaným v České republice a v arabských zemích. Dále uvádí, že má od dětství problémy s dysgrafií a dyslexií s tím, že zprávu psychologa dodatečně doloží. Rovněž má problém se zrakem, pro který byl ošetřen v Nemocnici na Bulovce, a na případné vyžádání lékařskou zprávu doloží.

Pokud jde o neprominutou nesplněnou podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, žadatel uvádí, že vytýkaný nedostatek napravil změnou hlášené trvalé adresy.

Dále se ohrazuje proti tomu, že v napadeném rozhodnutí je nesprávně uvedeno, že žadatel nedoložil potvrzení finančního úřadu, správy sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny, když tyto doklady byly Ministerstvu vnitra doručeny dne 1. 9. 2014 s tím, že připojil svůj soupis předkládaných dokladů Ministerstvu vnitra ze dne 19. 8. 2014, potvrzení finančního úřadu a správy

sociálního zabezpečení o bezdlužnosti právnické osoby. K rozkladu připojil též potvrzení o čerpání rodičovského příspěvku žadatelem z roku 2015 s tvrzením, že jde o peněžitou pomoc v mateřství, kterou pobírá manželka.

V podaném rozkladu žadatel závěrem navrhuje, aby orgán druhé instance rozhodl tak, že se napadené rozhodnutí ruší a žádosti o udělení českého státního občanství se vyhovuje, nebo že se bude dále pokračovat v řízení.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství. Pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 písm. b) zákona o státním občanství ve smyslu § 74 části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb. nevyžaduje.

Ve spojitosti s žadatelovou argumentací k nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství považuje ministr vnitra za vhodné předně zdůraznit, že relevantní podklady, vztahující se k uváděným zdravotním potížím znemožňujícím žadateli osvojení si českého jazyka na požadované úrovni též při písemném projevu a porozumění psanému textu v českém jazyce, které by mohly posuzovány z hlediska možného prominutí této podmínky ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, žadatel nedoložil. Nadto je dle názoru ministra vnitra uvedená argumentace žadatele do jisté míry i vnitřně rozporná, když na jedné straně žadatel prohlašuje, že problém v jeho písemné komunikaci v českém jazyce je dán rozdílností mezi latinkou a arabským písmem, zatímco na druhé straně se odvolává na zdravotní problémy z dětství (dyslexie, dysgrafie), a to teprve nyní, tzn. až ve čtvrtém řízení o jeho žádosti. Jde přitom též o skutečnosti, o kterých žadatel věděl již v řízení na prvním stupni a mohl je v něm bez potíží uplatnit a doložit. Vzhledem k tomu nelze k nově uváděným skutečnostem v rozkladovém řízení se zřetelem na § 82 odst. 4 správního řádu přihlídnout.

Pokud jde o nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, Ministerstvo vnitra zjednání nápravy protiprávního stavu žadatelem změnou adresy trvalého pobytu nezpochybnilo, přihlédlo však dle názoru ministra vnitra opodstatněně k tomu, že tento stav trval delší dobu, a současně nebyly shledány důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možno nesplnění předmětné podmínky prominout.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je věcně správné a v souladu s právními předpisy, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

K žadatelovým výhradám týkajícím se jeho nedostatečné součinnosti při předložení požadovaných listinných podkladů, zmíněné v odůvodnění napadaného rozhodnutí, ministr vnitra nicméně pro úplnost uvádí, že požadavek uplatněný ve výzvě Ministerstva vnitra ze dne 30. 7. 2014 na doložení daňových příznání a potvrzení finančního úřadu, správy sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny o tom, že právnická osoba nemá nedoplatky, zjevně překročil meze platné právní úpravy. Z dikce § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství vyplývá, že citované ustanovení se výslovně týká povinností fyzické osoby, která požádala o udělení státního občanství, a plnění uvedených povinností lze tak ověřovat pouze ve vztahu k osobě žadatele, nikoli k jiným osobám, ať již fyzickým či právnickým. Nelze než konstatovat, že tento požadavek Ministerstva vnitra ve smyslu výše uvedeného postrádal právní oporu a skutečnost, že byly předloženy pouze dílčí podklady týkající se dotčené právnické osoby nelze žadateli jakkoli přičítat k tíži.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

